

bøje sig. Det, som sker, er netop dette, som Gang paa Gang det engelske Overhus har gjort: at fordre, at Regeringen og Underhusflertallets Overensstemmelse med Vælgerfolkets Flertal bliver Genstand for Prøvelse.

Derfor er der saa langt fra Tale om noget Overgreb fra Landstingets Side, at jeg snarere vil sige, at den Holdning, som Landstinget nu har indtaget, ganske minder mig om en Bemærkning, som i sin Tid Kronprins Frederik brugte overfor Svenskeregningen, da denne talte om, at Hjertet maatte vel have staaet ham i Halsen, den Gang han som ung Mand foretog Revolutionen af 1784; da svarede Kronprins Frederik: Jeg ved ikke af nogen Revolution, det, der skete, var simpelthen dette, at jeg indtog min Plads. Det, som her sker, er netop det, at Landstinget indtager sin konstitutionelle Plads i Henhold til den nye Grundlovs Bestemmelser, og det vil ikke nytte det fjerneste at ville bilde Folk, at ville bilde Vælgerne ind, at det, der her sker, skulde paa nogen Maade kunne sammenstilles med den Strid, der i sin Tid under det Estrupske Styre fandt Sted imellem Landstinget og Folketinget. Thi dette var en Strid fra den almindelige Valgrets Side imod den privilegerede Valgret, men derom er der jo ikke længere Tale. Dette Ting repræsenterer lige saa vel den lige almindelige Valgret som Folketinget — det er de ældre og formodentlig derfor lidt fornuftigere Vælgere, det repræsenterer, men det repræsenterer de brede Vælgerlag lige saa fuldt som Folketinget, og derfor er al Sammenligning med Fortiden i Virkeligheden fuldstændig forkert. Dette er det Landsting, som det højtærede Ministerium selv har skabt sammen med trende af mine Partifæller, og som nu virker ganske i Overensstemmelse med de Rettigheder, med den hele Stilling, som det nuværende Ministerium har tildelt det. Denne Stilling er ikke denne, heller ikke nu, til Trods for den Ligestilling, der er sket paa Valgrettens Omraade, at det nuværende Landsting vil usurperer nogen som helst Højhedsret, Overret over Folketinget, mindst af alt paa det finansielle Omraade, men det er netop den *regulerende* Rolle, man vil spille. Denne viser sig netop deri, at man i Tilfælde som dette, naar der viser sig en saadan finansiell Misère som den nuværende, fra Landstingets Side ganske naturligt siger: Det Ministerium, som har bragt os ind i denne finansielle Misère, kan ikke vedblive at have en ekstraordinær Magtbeføjelse i sin Haand. Vil det vedblive at have en saadan Beføjelse til Trods for, at det har bragt os ud i en saadan finansiell Misère,

saa maa det sørge for at bevise gennem en Opløsning af Folketinget, at det virkelig er i Overensstemmelse med det store Flertal af det danske Vælgerfolk, hvilket vi fra Landstingets Side i høj Grad tillader os at betvivle.

Saaledes har Situationen artet sig efterhaanden.

Den højtærede Finansminister brugte forleden det Udtryk, at det vilde have været stoltere, om de to Oppositionspartier havde vedkendt sig, at de vilde styrte Ministeriet. Nu, jeg maa da minde om et Ord fra H. C. Andersens Eventyr „Den grimme Ælling“, hvor der siges: „Et godt Hjerte bliver aldrig stolt“. Jeg kan forsikre det højtærede Ministerium om, at naar vi vilde det, som vi vilde, og som aldeles ikke var noget saa formasteligt, noget saa uhørt som at styrte det nuværende Ministerium, men som kun var det, at vi vilde tage den diktatoriske Myndighed ud af Ministeriets Hænder og føre den tilbage til Rigsdagen — det var det, vi vilde —, saa gjorde vi det virkelig af et *godt Hjerte*. Og naar nu Ministeriet har bragt sig selv i den Situation, det har bragt sig i, fordi det øjensynlig ikke kan taale, at den Myndighed, hvormed det har skaltet og valtet her i Landet, skal føres tilbage til det Sted, hvor den oprindelig har ligget og stadig burde have ligget, nemlig til Rigsdagen, ja, saa befinder det sig i den Situation, som det er saa forbitret over, af en noget lignende Grund som Konen, der vilde være saa det ene og saa det andet og til sidst vilde være selve Vorherre — men endte i Muddergroften.

Indenrigsministeren (Rode): Det engelske Overhus vilde ingen Sinde kunne befinde sig i den Situation, hvori Landstinget i Dag anbringer sig, idet det engelske Overhus savner enhver forfatningsmæssig Beføjelse til at gribe ind i Underhusets udelukkende Raadighed over de finansielle Bevillinger, og hvad heraf følger.

Til det ærede 3die Medlem for Iste Kreds (Schovelin) skal jeg i øvrigt intet sige, men til det tavse Venstre her lige overfor skal jeg sige, at de har de Ordførere, som Situationen kræver, og som Partiet fortjener.

Harald Jensen: Den ærede Ordfører var kort i sin Motivering af det Forslag, der er fremlagt, men hvor kort den Motivering end var, kunde der dog være adskilligt at sige dertil.

Den ærede Ordfører talte om den dikta-